

Carta oberta al delegat territorial de Benestar Social de la Generalitat de Catalunya

A Lleida, el 9 de novembre de 2012

Sr. Saura,

Com bé sap, els darrers informes sobre pobresa als Països Catalans revelen que en l'actualitat estem vivint una més que alarmant epidèmia en forma de pobresa extrema en moltes llars catalanes. Al Principat, segons dades de l'Eurostat, un de cada tres catalans, més de dos milions en total, viuen en risc de pobresa o exclusió social, unes dades que –segons l'Idescat– s'han quadruplicat en cinc anys. I les terres de Ponent i Pirineu no escapen d'aquesta dinàmica.

Un augment de la pobresa que es deixa veure, amb tota cruïda, en els nostres carrers on moltíssimes persones afamades cerquen aliments en els contenidors de brossa, com ho haurà vist vostè mateix, aquí al costat a la pl. Pare Sanaüja a tocar de la seu del seu departament on a diari hi ha cua davant els contenidors.

I com de ben segur coneix, aquest col·lectiu amb una taxa de pobresa més alta ha canviat de rostre. Abans eren els majors de 65 anys els més afectats majoritàriament per situacions familiars d'abandó de la tercera edat i la vergonyant quantia de les pensions de jubilació i viudetat. Ara en canvi, segons les últimes dades oficials, arran de la crisi econòmica el col·lectiu més afectat han passat a ser els menors de 18 anys.

Però els mateixos informes, com l'Idescat, situen la renda mitjana anual de les llars en 27.266 euros, un total de 2.272,16€ mensuals, que òbviament no entren en totes les llars catalanes i que el que revelen en realitat és que, mentre els uns es veuen abocats a sobreviure de les restes de la brossa, sense feina, sense casa i sense futur, uns altres viuen en situació d'opulència totalment aliens a la realitat social.

Davant d'aquesta fractura social, que no és nova però que s'ha agreujat amb la crisi capitalista fins a límits mai assolits en les nostres terres, el seu govern no sols no actua sinó que retalla contínuament la despesa en protecció social, deixant a moltes famílies catalanes en caiguda lliure al buit de l'exclusió social i la misèria.

Tal i com consta en l'informe de la Sindicatura de Greuges sobre pobresa infantil, la nova xacra a la que ens enfrontem tots, l'acció del seu govern destaca per: dèficit d'inversió en polítiques de protecció social a la infància on destina l'1% del PIB (la meitat del conjunt de la Unió Europea); mancances en el sistema de serveis socials preventius; oferta insuficient d'habitatges d'inserció davant dels processos de desnonament de moltes famílies amb fills a càrrec; l'alumnat socialment més desfavorit presenta rendiment acadèmic més baix i major índex d'abandó del sistema educatiu per l'efecte de les desigualtats socials; en sanitat la xarxa pública de salut mental infantil i juvenil presenta desigualtats, tant en l'accés com en la permanència dins la xarxa, per als infants procedents de famílies socialment desfavorides (al que cal sumar les limitacions al dret a la salut per les famílies immigrades); les prestacions per infant a càrrec, la renda mínima d'inserció i els ajuts de menjador escolar, o bé han quedat suspeses o bé han vist reduït de manera significativa l'import global destinat,

per culpa de les retallades i de la reformulació del govern de CiU de la renda mínima d'inserció el juliol de 2011, amb una modificació dels criteris d'elegibilitat i un enduriment de les condicions per obtenir i mantenir el dret a aquesta prestació, amb una reducció de quasi una tercera part dels infants beneficiaris, al voltant de 10.000.

Per a la CUP – Alternativa d'Esquerres això significa que hi ha uns culpables d'aquesta lamentable situació, des dels polítics i banquers irresponsables que durant tant anys ens han fet ballar al so de les seves polítiques ultraliberals i ara ens fan pagar a la gent els plats trencats, fins a l'actual govern Mas que gira l'esquena a la societat i protegeix les grans fortunes abans que milers de famílies empobrides a qui ningú no pensa rescatar.

La solució existeix i passa, en primer lloc, per prioritzar la despesa social en polítiques adreçades a la lluita contra la pobresa, especialment de la infància, desplegant una renda de suficiència econòmica garantida per a tothom, sense discriminació per origen, i específicament per als nens i nenes; que ha de sortir d'allò que es recapti d'entre les rendes més altes. I, en segon lloc, perquè aquesta redistribució de la riquesa no sigui un pegat provisional en un moment d'augment de la crisi i la pobresa sinó que sigui la base d'una nova societat més justa, més solidària, on els nens i nenes, els i les joves, homes i dones i els nostres ancians i ancianes puguin viure amb dignitat.

Perquè cal fer visible el que no voleu veure, avui hem plantat un contenidor d'escombraries davant la seu d'aquest departament amb la inscripció "*aquest és l'únic recurs que heu deixat a moltes famílies, prou retallades*". I pels que avui no tenen veu ni vot ni casa ni feina ni futur, nosaltres portarem la veu d'aquestes llars desheretades al Parlament, fins esborrar-vos el somriure.

Mercè Jordana Farré

CUP – Alternativa d'Esquerres